

XIX.

Единъ простъ Казакъ, Розамуски, който бѣше станалъ, въ врѣмето на Елисавета, народенъ главатаръ, любимъ на императорътъ и драгъ на народътъ, опита ся отъ Орлова, и обѣща да прѣдаде, по одобреннийтъ знакъ, повѣрението що Петхръ III му бѣше повѣрилъ. Младата княгиня Дачковъ, жена възбудителна, която имаше, както сичкитѣ Славяни, остроумнето на наговоритѣ, зѣ отгорѣ си да привлече главнитѣ духовни лица и Архиепископътъ отъ Новгородъ всемогущъ въ народътъ. Графътъ Паненъ, сжвршенъ политикъ въ интригата, настойникъ на младийтъ Великъ князь, привзетъ отъ старата княгиня Дачкова и влюбенъ послѣ въ младата, свърза ся съ сжзаклятието чрѣзь любовта.

Несчастливи мжлви, искусно распрженати вржзъ едно вжстание, лжжовно, въ отдалеченитѣ отъ властта провинции, начнахъ да смущаватъ умоветѣ на хората прѣди да ги разбжркатъ. Жителското беспокойствие ѣ вредѣ пжрвийтъ помагачъ на сжзаклятницитѣ и най вѣрното прѣдизвѣстие на революциитѣ. Ако убийството на царьтъ бѣше нужно, убийцитѣ билъ бѣхъ готови; двама офицери отъ гвардиитѣ, Пасекъ и Бачекаковъ, бѣхъ обѣщали своитѣ саби на царицата, която отказа една до толкова гнусна помощъ. При сичко това, тѣзи два убийца бѣхъ чакали Петра III въ единъ малакъ островъ на Нева, дѣто той дохождаше вѣчеръ да ся расхожда съ любовницата си. Графътъ Паненъ бѣше отвелъ тоже нѣколко сжзаклятници въ спалното отдѣление на царьтъ, въ отсжствието му, да ги запознае съ входътъ, съ камарата, съ лѣглото дѣто тѣ трѣбаше да тжржтъ своята жертва. Часътъ минуваше, толкова повѣрници можяхъ да разгласжтъ ударътъ прѣди да ся нанесе. Едно неблагоприятие отъ старна на Пасека, който отъ ненависть излѣзе изъ тжрпение прѣдъ единъ солдатинъ, извѣсти Петра за сжзаклятието. Той бѣше тогива дванайсетъ часа далеко отъ Петербургъ, въ една отъ кжщитѣ си за удоволствие; царицата, да покрие по